क्षुद्रान्न जक्षुर्हरिणान्मृगेन्द्रा विशश्वसे पक्षिगणैस्स मन्तात्। नंनम्यमानाः फलदित्सयेव चकाशिरे तत्र लता विलोलाः॥ २५॥

क्षुद्रान्। तत्र तस्मिंस्तपोवने तपोधनानाम्मित्रभावात्। क्षुद्रानि तरानपि हरिणान्मृगेन्द्राः सिंहाः न जक्षुः न बाधितवन्तः क्षुद्य न्त इति क्षुद्राः स्फायितञ्चीत्यादिना औणादिको रक् लिट्यन्यत रस्यामिति अदेर्घस्लृ गमहनेत्युपधालोपः खरिचेति चर्त्वम् शा सिवसीत्यादिना षत्वम् पक्षिगणैः समन्तात्सर्व्वत्र विरुद्धैरपि काको लूकादिभिः परस्परम्विशश्वसे विश्वस्तम् भावे लिट् लताश्च विलो लाश्चपलाश्चकाशिरे शोभन्ते स्म फलदित्सयेव मुनिभ्यः फलन्दा तुमिच्छयेव नन्नम्यमानाः अत्यर्थन्नमन्त्यः दातुमिच्छा दित्सा ददातेः सन् सनिमीमेत्यादिना इस् अत्र लोपो ऽभ्यासस्येति अ भ्यासलोपश्च। सस्येत्यादिना सकारस्य तकारः अप्रत्ययादि त्यकारप्रत्ययः। फलानां दित्सेति कर्म्मणि षष्ठीं विधाय कृद्यो गे समासः। नन्नम्यमाना इति नमेर्यङि नुगतो ऽनुनासिकेति नुक् यङन्ताच्छानच् आने मुक्॥२५॥ ज०म०

क्षुद्रानित्यादि। तत्र तपोवने मृगेन्द्राः सिंहाः क्षुद्रान् हरिणान् न जक्षुः अद् लौ भक्षे ट्यांवेति घसादेशः हनगमित्युङ्लोपः। झपझसोरिति घस्य कः क्विलादिति षः पक्षिगणैः समन्तात्सर्व्वतो विशश्वसे तपःप्रभावात्। नित्यविरोधस्याप्यभावाद्भावे ठी विलो लाश्चञ्चला लताश्चकाशिरे काशृङ्द्युतौ फलानि दित्सयेव नंन म्यमाना अतिशयेन नताः नमेर्यङन्तस्य ञमजपजभेति खेर्नुन् भ०